

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.561 van 22 maart 2004

A.137.886/V-1665

In zake :

PITTEVILS Ivan,

die woonplaats kiest bij
Mr. Patrick HOFSTRÖSSLER en
Mr. Barteld SCHUTYSER, advocaten,
Goedheidstraat 5-7
1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Financiën.

Tussenkomende partij :

DELPORTE Jean-Marc,

Chemin du Bois Vicaire 35
1420 Braine-l'Alleud.

**DE RAAD VAN STATE, V^e KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het verzoekschrift van 13 juni 2003 waarin Ivan PITTEVILS de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 waarbij Jean-Marc DELPORTE wordt aangesteld in de functie van Administrateur-generaal van de Belastingen en de Invordering, zijnde een managementfunctie van niveau N-1;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien het op 7 juni 2003 ingediende verzoekschrift waarbij Jean-Marc DELPORTE vraagt om te mogen tussenkomen in de procedure in kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door de heer M. LEFEVER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2003, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 2003 te 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer L. HELLIN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Barteld SCHUTYSER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van de heer Jan DE VLEESCHOUWER, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. Monique DETRY, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het gelijkkluidend advies van de heer M. LEFEVER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 juni 2002 verschijnt een oproep tot de kandidaten voor de selectie van een Administrateur-generaal van de Belastingen en de Invordering voor de Federale Overheidsdienst Financiën.

Verzoeker en de tussenkomende partij doorlopen samen met verschillende andere kandidaten de selectieproeven. Bij de Nederlandstalige kandidaten worden twee kandidaten, waaronder verzoeker, in groep A-"zeer geschikt" gerangschikt; bij de Franstalige kandidaten worden eveneens twee kandidaten, waaronder de tussenk-

omende partij, in de groep A gerangschikt.

1.2. De voorzitter van het directiecomité heeft daarop een onderhoud met de vier in groep A gerangschikte kandidaten teneinde ze met elkaar te vergelijken en een voorstel tot aanstelling te doen aan de Minister.

Op basis van dit onderhoud stelt hij de tussenkomende partij Jean-Marc DELPORTE voor omdat die, anders dan verzoeker, zowel voor het "assessment" als door de selectiecommissie als zeer geschikt is beoordeeld en hij, eveneens anders dan verzoeker, reeds actief betrokken was geweest bij Coperfin.

1.3. Volgens het organiek kader van de Federale Overheidsdienst Financiën behoren op dat ogenblik 20 betrekkingen tot trap 1 van de taalhiërarchie, namelijk de voorzitter van het directiecomité, 3 managementfuncties N-1 en 16 managementfuncties N-2. Het koninklijk besluit van 25 september 2002 dat de taalkaders van de Federale Overheidsdienst Financiën vaststelt, verdeelt deze gelijkelijk over de twee taalkaders.

1.4. Bij koninklijk besluit van 25 maart 2003 wordt Jean-Marc DELPORTE dan aangesteld als titularis van de managementfunctie N-1: Administrateur-generaal van de Belastingen en de Invordering.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat wat betreft de tweede voorwaarde verzoeker aanvoert dat de tussenkomende partij door de bestreden aanstelling belangrijke en zeer specifieke ervaring zal opdoen in de betrokken functie en dat alhoewel er geen rekening mee mag gehouden worden, de opgedane ervaring de benoemde bij het overdoen van de procedure toch de facto voordeel kan opleveren indien tot een nieuwe selectie zou worden besloten; dat voorts de ernst van het nadeel buiten kijf staat aangezien het rechtstreeks voortvloeit uit een schending van de taalwetgeving,

waarvan de toepassing van openbare orde is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat aangezien er bij het eventueel overdoen van de aanstelling geen rekening mag worden gehouden met de door de benoemde intussen door die benoeming verworven ervaring het dan ook niet relevant is of die opgedane ervaring al dan niet specifiek is; dat daarenboven de selectie van managers N-1 niet alleen en zeker niet in doorslaggevende mate geschiedt op basis van de ervaring die de kandidaten hebben opgedaan, aangezien globaal alle competenties en kwaliteiten van de kandidaten worden onderzocht; dat indien de benoemende overheid bij het overdoen van de aanstelling de facto rekening zou houden met de ervaring die de nu aangestelde kandidaat in de functie van Administrateur-generaal van de Belastingen en de Invordering heeft verworven een latere aanstelling in die omstandigheden ook vatbaar zal zijn voor vernietiging; dat zelfs al kan niet uitgesloten worden dat er bijzondere omstandigheden kunnen zijn die ertoe nopen om reeds tijdens de schorsingsprocedure aan te nemen dat de benoemende overheid bij een latere aanstelling geen abstractie zou kunnen maken van de door de aangestelde kandidaat verworven ervaring te dezen evenwel geen concrete gegevens worden aangereikt aan die er op zouden wijzen dat deze uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn; dat ten slotte het louter miskennen van een rechtsregel, of die nu de openbare orde raakt of niet, op zich niet voldoende is om te oordelen dat voldaan is aan het vereiste dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel moet berokkenen; dat het nadeel immers een autonome vereiste is die afzonderlijk moet worden beoordeeld en dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt die er op zouden wijzen dat in casu de loutere miskennen van een rechtsregel een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zou meebrengen;

2.3. Overwegende dat geen rekening mag worden gehouden met de ervaring die werd verworven dank zij een benoeming of aanstelling waarvan naderhand wordt vastgesteld dat zij onwettig was; dat het opdoen van dergelijke ervaring door de aangestelde terwijl de niet-aangestelde van die ervaring verstoken blijft dan ook geen nadeel in de zin van de wet veroorzaakt; dat verzoeker geen kritiek heeft op het motief dat er voorkeur is gegeven aan de tussenkomen partij omdat zij op het vlak van de generieke managementscapaciteiten beter heeft gescoord en omdat zij ook reeds heeft meegewerkt aan Coperfin; dat het opdoen van ervaring bezwaarlijk dat beter scoren en die medewerking aan Coperfin nog zou kunnen beïnvloeden; dat overigens het argument van de verwerende partij dat ervaring niet van doorslaggevend belang is voor een aanstelling in een managementfunctie, overtuigt

aangezien dergelijke functie veeleer intrinsieke kwaliteiten van leiding geven vereist dan ervaring; dat ten slotte het ernstig bevinden van een annulatiemiddel en de mogelijkheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee afzonderlijke voorwaarden zijn waaraan moet worden voldaan opdat de schorsing van een administratieve rechtshandeling kan worden uitgesproken en het bijgevolg niet volstaat louter te stellen dat de aanwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan worden beoordeeld, abstractie makend van de ernst van de middelen, zonder uiteen te zetten welke weerslag de ernst van de middelen heeft op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat verzoeker te dezen niet op afdoende wijze aantoonst dat de door hem aangevoerde middelen, die volgens hem van openbare orde zijn, doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen is;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jean-Marc DELPORTE in de procedure in kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de procedure in kort geding, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van de V^e kamer, rechtsprekend in kort geding, op tweeëntwintig maart tweeduizend en vier, door :

de HH. J. DE BRABANDERE,
P. LIENARDY,
L. HELLIN,
Mevr. M.-Chr. MALCORPS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J. DE BRABANDERE.